

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 266 TFUE:

- Comisia a încălcat articolul 266 TFUE prin faptul că nu a acționat conform hotărârii din 2010. Scrisoarea Comisiei dovedește că decizia finală a Comisiei de a nu adopta o nouă decizie formală care să prevadă cuantumul exact pe care trebuie să îl plătească reclamanta, în pofida obligației de a acționa astfel ca urmare a hotărârii din 2010. Prin urmare, scrisoarea reprezintă o declarație definitivă și finală care arată că Comisia nu își va îndeplini obligațiile care rezultă din articolul 266 TFUE.

5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității:

- Comisia nu a respectat principiul proporționalității atunci când a obligat reclamanta să plătească dobânzi de întârziere la plata amenzii, al cărei cuantum nu a fost clar niciodată și care a fost anulată în totalitate, fără ca Comisia să adopte o nouă decizie finală cu privire la cuantumul amenzii care trebuie plătită de reclamantă. Condițiile prevăzute de normele care acordă Comisiei dreptul de a solicita dobânzi de întârziere în alte cauze nu sunt îndeplinite în speță. În subsidiar, este cel puțin disproporționată aplicarea unor dobânzi de întârziere cu caracter punitiv, din moment ce reclamanta a fost împiedicată să evite aceste costuri ca urmare a propriei conduite a Comisiei.

6. Al șaselea motiv întemeiat pe eroarea de drept săvârșită de Comisie prin faptul că a refuzat să deblocheze garanția bancară a reclamantei după hotărârea din 2010:

- prin hotărârea menționată, Tribunalul a anulat decizia din 2005, prin care s-a dispus prima dată plata amenzilor, Comisia rămânând fără niciun temei legal împotriva reclamantei până la adoptarea unei noi decizii. Prin faptul că a refuzat să deblocheze garanția bancară după hotărârea din 2010, Comisia a încălcat hotărârea respectivă. Această eroare de drept a cauzat în mod direct costuri suplimentare pentru reclamantă pentru menținerea garanției bancare. În subsidiar, Comisia ar fi trebuit cel puțin să reducă cuantumul garanției bancare imediat după pronunțarea hotărârii la cuantumul maxim stabilit de Tribunal.

A acțiune introdusă la 22 septembrie 2014 – Italia/Comisia

(Cauza T-673/14)

(2014/C 409/73)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: A. De Stefano, avvocato dello Stato, G. Palmieri, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Guvernul italian a atacat la Tribunalul Uniunii Europene Decizia C(2014) 4537 final a Comisiei din 9 iulie 2014, notificată la 10 iulie 2014, privind constituirea societății Airport Handling S.p.A. de către societatea SEA S.p.A.

Prin intermediul acestei măsuri, Comisia a decis deschiderea unei proceduri oficiale de investigare împotriva Republicii Italiene, apreciind cu titlu introductiv că:

- constituirea societății Airport Handling S.p.A. de către societatea SEA S.p.A. și aportul subsecvent în capital de 25 de milioane de euro constituie un ajutor de stat incompatibil cu piața internă;

- societatea Airport Handling S.p.A. trebuie considerată a fi succesoarea societății SEA Handling S.p.A., care a beneficiat prin urmare de ajutoarele percepute de aceasta din urmă și care au făcut obiectul Deciziei C(2012) 9448 final, de unde consecința că Airport Handling S.p.A. este subrogată SEA Handling S.p.A. în obligația de restituire a respectivelor ajutoare.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe încălcarea și aplicarea eronată a principiului cooperării loiale, precum și a articolelor 10 și 13 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999.

- Decizia atacată a fost adoptată fără a se ține seama de elementele de probă și de apreciere comunicate de autoritățile italiene pe durata fazei pre-investigație și cu încălcarea principiului reafirmat în repetate rânduri de Curtea de Justiție potrivit căruia Comisia și statele membre trebuie să coopereze loial pentru a depăși toate dificultățile care apar în cadrul executării unei decizii de recuperare a unui ajutor de stat.

2. Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea și aplicarea eronată a principiului diligenței și imparțialității acțiunii administrației.

- Comisia nu a examinat cu diligența care se impune informațiile comunicate de autoritățile italiene pe durata fazei pre-investigație și, în consecință, a întemeiat decizia atacată pe o prezentare eronată a faptelor.

3. Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea și aplicarea eronată a principiului prudenței și proporționalității acțiunii administrației.

- Decizia atacată încalcă aceste principii care impuneau să se aștepte cel puțin finalizarea procedurilor deschise în primă instanță împotriva Deciziei C(2012) 9448 final din 19 decembrie 2012 și duc astfel la o interferență prematură cu activitatea unei întreprinderi în faza de început.

4. Al patrulea motiv se întemeiază pe încălcarea și aplicarea eronată a articolelor 108 TFUE, 120 TFUE, 145 TFUE și 146 TFUE.

- Pe baza unei prezentări denaturate a faptelor, decizia atacată are ca efect să împiedice SEA S.p.A. să opereze pe piața serviciilor aeroportuare la aeroporturile din Milano și să garanteze continuitatea serviciilor ca gestionar al acestor aeroporturi.

5. Al cincilea motiv se întemeiază pe încălcarea și aplicarea eronată a articolului 108 TFUE în măsura în care prin decizie se afirmă ce existența unei continuități între activitățile societăților SEA Handling și Airport Handling.

- Prin decizia atacată se deduce în mod eronat existența unei continuități între societățile SEA Handling S.p.A. și Airport Handling S.p.A.

6. Al șaselea motiv se întemeiază pe încălcarea și aplicarea eronată a articolului 108 TFUE, în măsura în care ajutorul prezumat este imputat statului.

- Prin decizia atacată se impută în mod eronat autorității publice decizia SEA S.p.A. de a constitui Airport Handling S.p.A. și de a o dota pe aceasta din urmă cu un capital social inițial.

7. Al șaptelea motiv se întemeiază pe încălcarea și aplicarea eronată a articolului 108 TFUE în ceea ce privește pretinsa lipsă de raționalitate economică.

- Prin decizia atacată se consideră în mod eronat că decizia SEA S.p.A. de a constitui Airport Handling S.p.A. nu corespunde la comportamentul unui operator economic prudent care operează într-o economie de piață.